

[Finansministeren]

ges så hensigtsmæssigt som muligt. På det punkt har regeringen ikke nogen tanker om at ændre hverken ansættelses- eller aflønningsvilkår.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg ved godt, hvad forsikringstilsynets opgaver er. Det, jeg mener, er, at ministeren er tilhænger af den logik, der siger, at vi i dag i statsanstalten ikke har kvalificeret arbejdskraft – den går til private forsikringsselskaber – fordi vi i statsanstalten ikke giver lønninger, der er høje nok; så vidt jeg har forstået, skal forsikringstilsynet ud på det samme marked og have fat i den samme slags mennesker. Så er det, jeg bare vil spørge finansministeren, om han ud fra sin egen logik tror, at forsikringstilsynet kan få fat i de bedst kvalificerede, for jeg tror, at vi er enige om, at forsikringstilsynet skal have de bedst kvalificerede, også bedre end statsanstalten og de private forsikringsselskaber, så det kan kigge dem i kortene.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg vil gerne understrege over for hr. Gade, at formålet med dette lovforslag jo ikke først og fremmest er at skaffe højere aflønning til de ansatte i statsanstalten. Formålet med lovgivningen er at imødekomme den kritik, der har været rejst. Det sker for det første ved, at man ændrer statsanstaltens regnskabsopgørelser til at være 1-årige i stedet for 5-årige, således at man får 1-årige bonustilskrivninger. For det andet frigør man statsanstalten fra det statslige budget- og bevillingssystem, hvilket indebærer, at statsanstalten er i stand til at fungere på linje med og efter samme regler, som gælder i private forsikringsselskaber. For det tredje ændrer man statsanstaltens status, når det drejer sig om stillingers karakter, oprettelse og nedlæggelse. Statsanstalten er altså ikke længere underkastet den statslige stillingskontrol, men kan akkurat ligesom andre forsikringsselskaber selv afgøre, på hvilke overenskomster den ønsker at ansætte folk, og hvilke stillinger den har brug for. Det er det, der er normaliseringen af statsanstaltens situation.

Så er et af argumenterne, at man ved en sådan modernisering af stillingsforholdene

også bliver bedre i stand til at tiltrække kvalificeret personale, og det er da en vigtig ting, men hvis jeg skal følge min egen logik, hr. Gade, skal jeg ikke gøre det for forsikringstilsynets vedkommende, for vi har kun ét forsikringstilsyn; i den branche er der ikke nogen konkurrence.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1–9

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af energiforbruget i bygninger. (Nedsættelse af tilskud til energikonsulenthonorar).

(Fremsat 8/12 83. Første behandling 13/12 83. Betænkning 13/12 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er jo efter lovforslaget sådan, at der nu skal føres forhandlinger med energikonsulenterne om de sats, der skal være gældende, og jeg vil gerne spørge ministeren om forløbet af dette, og om ministeren vil være indstillet på på et tidspunkt efter nytår at orientere folketingsudvalget om forløbet af disse forhandlinger.